Р Е Ш Е Н И Е
№ 4744

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **477** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на „П.- продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция" АД, със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № РД-18-316 от 06.12.2012г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол" при Столична община. С оспорената заповед на основание чл.57а ал.3 и ал.6 във връзка с ал.1 т.1 и т.2 на ЗУТ и във връзка с чл.57 от ЗУТ се нарежда премахването на рекламен елемент – билборд тип „П." с рекламна площ от 12.00кв.м. , намиращ се на [улица]– [улица], посока център, район „С." – Столична община. Жалбоподателят „П.- продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция" АД оспорва заповедта като като незаконосъобразна. Счита, че е постановена в противоречие с материално-правните разпоредби на закона. Твърди, че рекламният елемент е поставен въз основа на разрешение за монтаж.Претендира разноски.

Ответникът - директорът на дирекция „Общински строителен контрол" при Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че рекламният елемент е поставен без разрешение за поставяне и без правно основание в имот, публична общинска собственост. Моли да му се присъди възнаграждение за процесуален представител.

Съдът, като взе предвид доводите на жалбоподателя и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Със Заповед №РД-56-2350/26.10.1999г. на кмета на Столична община, издадена въз основа на лешение №73 по Протокол №45 от 13.07.1998г. на Столичен общински съвет, е учредено право на ползване за срок от две години на [фирма] върху общински имоти, частна общинска собственост, представляваща търговската част от подлезите на теротирията на СО /съгласно приложение №1/, както и рекламните площи в подлезите и в непосредствена близост до тях за монитране на рекламно-информационни елементи по одобрен проект.

Представено Разрешение за монтаж №62 от 09.10.2000г., издадено от главния архитект на С., с което на на [фирма] се разрешава поставянето на рекламно-информационни елементи по списък– билбордове 3мх4м, малки кутии 1,20х1,74м., върху общински терени – подлези и в близост до тях. Разрешението е издадено на основание чл.147 ал.1 от Закона за териториално и селищно устройство /З.- отм./ и за срока на заповед №РД-56-2350/26.10.1999г. В списъка към разрешението за строеж е включен и билборд с размери 3мХ4м, намиращ се на [улица]и [улица].

В последствие правото на ползване на [фирма] върху рекламните площи е продължено за срок от 10 години с Решение №37 по Протокол №14 от 24.07.2000г. на СОС, изменено с решение №51 по Протокол №53 от 26.05.2003г. на СОС. По делото не е представено разрешение за поставяне на рекламни елементи по одобрена схема, нито се твърди такъв акт да е издаван.

С Решение №206 от 26.03.2009г. на СОС са отменени Решение №37 по Протокол №14 от 24.07.2000г. на СОС и Решение №51 по Протокол №53 от 26.05.2003г. и съветът на директорите на [фирма] е задължен при управление на търговските площи да не сключва нови наемни договори и да не извършва действия по удължаване срока на действащи наемни договори.

Жалбоподателят е сключил договор с [фирма] на 24.09.1999г. за срок от 10 години, по силата на който страните са се споразумяли да използват съвместно рекламните пространства в подлезите и прилежащите им територии. С Анекс №2 от 22.12.2005г. към договора страните са се споразумяли срокът на договора да се продължава автоматично с още 3 години, ако никоя страна не е отправила писмено изявление за прекратяването му в 6-месечен срок преди изтичането на срока.

Оспорената заповед е издадена въз основа на представения констативен акт №СО-ДОСК-2012-Е15 от 20.11.2012г., който е редовно връчен на жалбоподателя. Жалбоподателят е възразил срещу констативния акт, но възражението му не е уважено, тъй като с него не е представено разрешени еза поставяне.

Страните не спорят, че рекламният елемент е поставен и се поддържа от жалбоподателя. По делото е изслушано заключение на съдебно-техничека експертиза, което не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Съгласно заключението на вещото лице поставеният билборд отговаря по размери на одобрения списък към Разрешение за монтаж №62 от 09.10.2000г. Разрешенито е посочено и на самия рекламен елемент. Рекламният елемент отстои на около 8м. от изхода на подлеза, намиращ се на кръстовището на [улица]и [улица].

При така установените фактически обстоятелства, съдът обосновава следните

правни изводи:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция" Общински строителен контрол". Функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 57 ал.1 ЗУТ на основание чл. 57а, ал.3 ЗУТ са му предоставени със Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби на закона.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 57 ал.1 от ЗУТ. Съгласно чл. 57 ал.1 от ЗУТ върху недвижими имот могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред , установен с наредба на общинския съвет.

Безспорно се установи, че за рекламния елемент няма издадено разрешение за поставяне. Представеното разрешение за монтаж е издадено на основание чл.147 ал.1 от З. /отм./ и е ограничено със срок – до срока на заповед №РД-56-2350/26.10.1999г., който е 2- годишен. Налице са предпоставките по чл.57а ал.1 т.1 и т.2 от ЗУТ за премахване на обекта – рекламният обект е поставен въз основа на акт, чието правно основание е отпаднало и без издадено разрешение за поставяне. Облигационните отношения между жалбоподателя и [фирма] са неотносими към производството по чл.57а от ЗУТ и не могат да имат правно значение за разрешаване на съдебния спор.

Установените факти съответстват на правното основание за издаване на оспорената заповед. Заповедта е законосъобразна и следва да бъде оставена в сила.

При този изход на делото разноските са в тежест на жалбоподателя. Жалбоподателят следва да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 150 лева, определено по реда и на основание чл.143 ал.4 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал.2 от АПК и чл.215 ал.7 от ЗУТ Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „П.- продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция" АД, със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № РД-18-316 от 06.12.2012г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол" при Столична община

ОСЪЖДА „П.- продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция" АД, със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община – Дирекция „Общински строителен контрол" възнаграждение за процесуален представител в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: